

Pe ansamblu, totuși, se impune o observație: în raport cu numărul enorm de sovietici aflați pe teritoriul României în preajma și în timpul Revoluției numărul celor implicați în evenimente este redus, majoritatea comportându-se ca și cum ar fi așteptat un ordin, care nu a mai venit.

*

*

*

② Date aflate în posesia S.R.I. oferă indicii privind o anumită implicare ungară în desfășurarea evenimentelor din decembrie 1989, îndeosebi în Timișoara. Astfel, există documente ale fostului D.S.S. care atestă că, încă din toamna anului 1988 - pe fondul înăspririi relațiilor dintre conducerea ungară și regimul de la București - structurile informative ungare și-au intensificat acțiunile asupra României, prin:

informații sovietic venit din Centrală în țara noastră, România era "lucrată la nivelul unui stat inamic", mod de abordare care s-a păstrat, chiar s-a accentuat, după venirea la conducere a lui MIHAIL GORBACIOV.

În perioada premergătoare Revoluției, activitatea rezidențelor sovietice - intensificată pe toate planurile - avea în vedere, mai mult decât înainte, obținerea de informații privind: starea sănătății dictatorului, posibili succesori, concepțiile acestora, de unde se poate trage concluzia că se urmărea doar schimbarea lui CEAUSESCU și menținerea sistemului.

S-au accentuat preocupările pentru contactarea de vechi activiști (critici potențiali ai dictatorului), disidenți și alte categorii de oameni nemulțumiți, care sufereau din cauza privațiunilor impuse de dictatură.

În contactele cu rețeaua informativă, cadrele de spionaj dădeau asigurări că "lucrurile se vor schimba", iar în câteva cazuri au avansat ca dată probabilă "perioada Plugușorului" 1990.

O preocupare deosebită a cadrelor și agenților de informații sovietici a fost căutarea unui "grup de opozanți", care la 31 decembrie 1988 se adresase printr-o scrisoare fostei Ambasade a U.R.S.S.

Tot în această perioadă s-au intensificat contactele între cadrele de informații sovietice și cele ungare, precum și cu cele occidentale.

Că acel fierbinte sfârșit de decembrie, care punea capăt regimului totalitar din țara noastră aparține, în temeiurile sale fundamentale, poporul român, este un adevăr mai presus de orice îndoială.

Că au existat, însă, și anumite manifestări ale unor interese străine este, de asemenea, un fapt care poate fi probat.

1. Datele și informațiile existente converg spre concluzia dispozitivul informativ și de diversiune sovietic a fost conectat la toate fazele evenimentelor.

La scurt timp după Revoluție, a fost accidentată mașina în care se aflau turistul sovietic LOUT ALEXANDER și încă un bărbat. Cu ocazia reparațiilor efectuate la "Service", în mașină s-au găsit 12 uniforme militare românești M.Ap.N. de camuflaj și un veston sovietic cu însemnele gradului de maior. Cei doi au afirmat că sunt "ofițeri în rezervă" și au luptat anterior în Afganistan.

Pe raza județului Mehedinți, în comuna Butoiești, un alt autoturist sovietic a fost acroșat de un autotren TIR, ceea ce a provocat moartea unei persoane și rănirea gravă a alteia. În autoturismul avariat s-au găsit 24 capse pirotehnice de fabricație sovietică.

De asemenea, atât în București, cât și în teritoriu, au fost surprinse dialoguri dintre membrii unor grupuri de "turiști" sovietici, din care rezultă că aceștia și-au "îndeplinit misiunea". În unele cazuri s-a stabilit, cu certitudine, că este vorba de cadre de spionaj.

în timpul Revoluției, fratele său, cadru K.G.B., s-a aflat "în zona Craiovei undeva între Timișoara și București".

Există, de asemenea, indicii că pe timpul evenimentelor de la Timișoara s-a intensificat activitatea unor persoane cunoscute ca agenți sovietici și că aceasta a fost coordonată cu cea a "turiștilor". Semnificativ este și faptul că o asemenea persoană, după ce a contactat mai mulți intelectuali din Timișoara participanți la evenimente, s-a deplasat în seara zilei de 21 decembrie 1989 la București, unde, conform propriilor afirmații, "a predat Ambasadei U.R.S.S. documente privind derularea evenimentelor".

Alte acțiuni ale cadrelor de informații indică faptul că acestea anticipau evenimentele. Astfel, în perioada 17-20 decembrie 1989, blocul din Piața Aviatorilor, în care erau reședințele mai multor diplomați sovietici, a fost evacuat, începând cu femeile și copiii. De asemenea, pe parcursul zilei de 21 decembrie 1989, membrii Consulatului sovietic din Constanța au distrus o mare cantitate de documente în curte, prin ardere.

Incepând cu data de 9 decembrie 1989, numărul "turistilor" sovietici în autoturisme "particulare" a crescut vertiginos de la circa 80 la peste 1.000 mașini pe zi. Fenomenul prezenta unele caracteristici care, deși sesizate timpul respectiv, nu au generat concluzii și măsuri corespunzătoare. Ocupanții (câte 2-3 în mașină), în majoritate bărbați cu constituție athletică, în vârstă de 25-40 ani, evitau în general locurile de cazare, dormind în autoturisme, și în unele cazuri, rare, când au solicitat servicii hoteliere, plăteau în valuri. Mașinile erau preponderent mărcile "LADA" și "MOSKVICI", se deplasau în coloane și de multe ori remarcându-se că aveau numere consecutive și stare tehnică asemănătoare (multe noi). Majoritatea erau "în tranzit spre Iugoslavia", din cauza cărora unora nu li s-a permis intrarea în această țară, întrucât la bordul mașinilor s-au depistat arme.

Cert este că în timpul evenimentelor din Timișoara era un mare număr "turisti" sovietici. În zilele de 15, 16 și 17 decembrie 1989, celor de acolo de existență li s-au adăugat cei care "se întorceau din Iugoslavia", majoritatea în autoturisme.